

krone efter et nej. De realøkonomiske ting omkring dansk økonomi, der skulle begrunde en given spekulation, er ganske enkelt ikke til stede. Kan hr. Anders Fogh Rasmussen ikke bekræfte, at det fremgår af vismandsrapporten fra maj måned?

Og så vil jeg bare lige med hensyn til det dér med pjecerne og regeringens argumentation sige, at jeg fatter simpelt hen ikke den logik, der skulle være i hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg. Altså, når vi vil tale om fairness i debatten, så får vi at vide, at det er, fordi vi er trængt og vil tale udenom, men alligevel er spørgsmålet om fairness og den måde, regeringen misbruger embedsmændene på, så vigtigt, at hr. Anders Fogh Rasmussen siger, at Venstre ved talrige lejligheder i Finansudvalget og andre steder har krævet sådan en fairness. Jamen hvis det er vigtigt, at der er sådan en fairness, så er det vel vigtigt i alle sammenhænge, også når regeringen og Venstre er enige, og ikke kun når regeringen og Venstre er uenige.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg ved ikke, om euroen kan styrkes, og hvornår situationen er bedre for Danmark, end den er nu; den er i hvert fald utrolig dårlig på nuværende tidspunkt. Og hvis kommende generationer vil have den folkeafstemning, hvis de vil have, at Danmark skal tilslutte sig, så skal de da have mulighed for det. Men det er et tab af Danmarks selvstændighed uanset hvad, og derfor kan det naturligvis ikke få Dansk Folkepartis tilslutning.

Så skal jeg sige til hr. Anders Fogh Rasmussen, som er lidt hånlige med hensyn til de her 5, 10, 20 eller 30 år, at jeg mener med garanti det samme om 5, 10, 20 eller 30 år, i modsætning til hr. Anders Fogh Rasmussen, der som ungdomsformand – det er godt nok helt tilbage i 1976 – sagde: En fastlåsnings af valutakurserne i en valutaunion vil virke økonomisk forstyrrende. Hvis en økonomisk union overhovedet skal fungere, vil det i hvert fald kræve en overnational og central styring af økonomierne og den regionale politik, som vi i et liberalt parti må afvise.

Det var det, hr. Anders Fogh Rasmussen mente dengang, men hr. Anders Fogh Rasmussen mener altså noget ganske, ganske andet i dag. Det sker ikke med mig.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Anders Fogh Rasmussen, og så er det ved at være den sidste runde. Jeg har hr. Frank Dahlgaard i næste runde til en tredje og sidste bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg tror ærligt talt ikke, at det fører meget videre i diskussionen med hr. Klaus Hækkerup, der jo, må vi sige, er en røst fra den fjerne fortid, hvor hr. Ivar Nørgaard dominerede Socialdemokratiets økonomiske politik. Det var jo dengang i 1970'erne, hvor der blev devalueret hvert eneste år og nogle gange flere gange om året og med den virkning, at inflationen steg og steg, og renten steg til astronomiske højder. Det var resultatet af den politik, som hr. Klaus Hækkerup anbefaler. Den taler for sig selv.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige, at det desværre ikke altid er sådan, at det alene er realøkonomi, der afgør spekulative bevægelser på kapitalmarkederne. Gid det var så vel, men vi må desværre sige, at det er det ikke altid. Men chancen for, at det er realøkonomi, der afgør det, er større, når det er en stor valuta, end når det er en lille valuta, fordi det er meget omkostningsfyldt for spekulanter at spekulere imod en stor valuta, hvis det går galt. Og derfor er vi bedre beskyttet mod spekulation ved at være med i euroen end ved at være udenfor.

Og lad mig så lige sige nu: Af mange gode grunde vil hverken Nationalbanken eller andre selvfølgelig tale for meget om, når den danske valuta er under pres. Jeg vil bare bede hr. Thulesen Dahl studere tallene for udviklingen i Danmarks valutareserver, som jo fortæller noget om, hvad der må bruges af ressourcer bl.a. for at holde kronen på plads. Der vil hr. Thulesen Dahl se, at de i løbet af det her år er faldet med 45 mia. kr. Det er tal, der taler for sig selv. Og derfor er en valuta, selv om økonomien grundlæggende er sund, ikke beskyttet mod spekulativt pres, og derfor er det det sikreste at være med i en stor valuta.

Så skal jeg bare sige til hr. Thulesen Dahl, at mit synspunkt om publikationsvirksomhed gælder netop, hvad enten jeg er enig med regeringen i det, der står, eller uenig med regeringen. Det er også derfor, jeg har ført mit synspunkt frem her, selv om jeg egentlig er enig i det meste af det, økonomiministeren har skrevet i sin pjece. Men mit synspunkt er konsekvent, og vores utilfredshed er konsekvent. Vi